Sanda Golopenţia la Cornova, în Basarabia, pe urmele părinţilor

Vasile ŞOIMARU*

Keywords: *Anton Golopenţia*; *Ştefania Cristescu*; *Sanda Golopenţia*; *Cornova*; *Bessarabia*

Sanda Golopenţia-Eretescu, o personalitate de seamă a ştiinţei româneşti, lingvistă şi etnolingvistă, eseistă şi memorialistă remarcabilă, este şi o devotată îngrijitoare de ediţii ştiinţifice ale operelor părinţilor săi. A emigrat din România în SUA acum mai bine de 40 de ani, iar astăzi o sărbătorim la … 80 de ani. Ea este legată sufleteşte de Basarabia din naştere, pentru că părinţii ei, sociologul Anton Golopenţia şi etnologul Ştefania Cristescu, ambii iluştri monografişti ai Şcolii Sociologice Româneşti, dintre cei 55 de membri ai campaniei monografice din vara anului 1931, la Cornova – Orhei, s-au cunoscut acolo, în acea vară, s-au împrietenit şi au devenit apoi o familie.

Anton Golopenţia a descris Cornova minunat de frumos în lucrarea sa *Un sat basarabean*, după încheierea campaniei din vară, cum numai un îndrăgostit putea scrie despre acest sat cu astfel de cuvinte (dar poate la Ştefania Cristescu se gândea fiind atât de îndrăgostit de ea, acolo?):

> Cornova se află aezată în partea deluroasă a Orheiului, în ţinutul vestitului Codru, unde lungi şiruri de coline, curios de paralele, năzuesc spre Nistru, conducând fluvii de apă, «râuri», ascunse de mult sub câte o dâră de rogoz, ce străbat văi largi şi netezi cu păşuni de un verde gras. Când coastele lor sunt acoperite de păduri şi închid câte un iaz tăcut cu apă de agat, în care cerul şi norii şi zarea cu desişurile întunecate se oglindesc netulburate, îţi vine greu să crezi că umbli printre deluşoare ce nu ating nici trei sute de metri. Nu dai crezare cuvântului hărţii decât când vezi vara alte şiruri, la fel de înalte, vrâstate şi pe coamă de verdele proaspăt al popuşoiului şi de auriul «pâinilor», ori, mozaicate în toamnă de toate cafeniu-liliachiurile delniţelor proaspăt arate.
>
> Ţinutul e de o paşnică măreţie, care se vădeşte mai ales în ceasurile liniştite ale zorilor şi ale amurgului, când lumina stinsă îngăduie ochilor drumeţului ajuns pe culme să se piardă în noianul de dealuri, conturate de puternice umbre trandafiriu-vinete, care-l împresoară ca o turmă uriaşă adormită de-a-n picioarelea, ori în zilele când se lasă ploile. Atunci darul de apă se mulge neprecupeţit din şomoioage

*Academia de Studii Economice a Moldovei, Chişinău, Republica Moldova (soimaru_vasile@yahoo.com).

„Philologica Jassyensia", an XVI, nr. 1 (31), 2020, p. 253–262

BDD-A31308 © 2020 Institutul de Filologie Română „A. Philippide"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:01:04 UTC)

de nori fumegânde, limpezind cele o sută de nuanţe de verde şi galben, cafeniu şi vioriu ale zării (*Cornova 1931*, 407–408).

Pe Sanda, prima lor născută, abia peste mai bine de trei sferturi de secol, în ianuarie 2007, am putut-o conduce să viziteze Cornova, pe urmele părinţilor!

Prima mea întâlnire cu Sanda avusese loc cu mult timp înainte, când am cunoscut-o pe calea undelor postului de radio *Vocea Americii*, cel mai probabil în anul 1984, la o emisiune de Barbu Brezeanu. El a vorbit despre cercetarea monografică de la Cornova (1931), inclusiv despre descântecele Cornovei şi despre cartea, atunci apărută la Providence, în SUA, *Descântece din Cornova – Basarabia*, 1984, a Ştefaniei Cristescu-Golopenţia, volum editat şi prefaţat de Sanda Golopenţia-Eretescu.

A fost prima mea informaţie despre o monografie a unei tradiţii specifice Cornovei (ca şi altor sate din aceeaşi zonă), care fusese tipărită după 53 de ani de la cercetarea realizată, şi care a ajuns şi la urechile mele. Chiar dacă m-am născut, am crescut şi am învăţat la Cornova, iar în 1984 eram deja de cinci ani doctor în economie, de doi ani, conferenţiar universitar şi fusesem într-o călătorie de documentare la ASE Bucureşti, la o catedră înrudită, de ergonomie, dar abia în 1984 am auzit pentru prima dată la *Vocea Americii* de cea mai mare cercetare monografică din Basarabia. În RSS Moldovenească nu se tipărea, nu se scria, nu se vorbea şi nu exista posibilitatea de cunoaştere a cercetărilor româneşti despre provincia natală. Cărţile tipărite până în 1944 la Chişinău sau în alte oraşe din România făceau parte din Fondul secret al câtorva Biblioteci „republicane”, la care accesul era foarte limitat şi doar cu aprobare de la forurile de partid. Am rămas uimit aflând că la Cornova mea s-a petrecut un asemenea eveniment din domeniul cercetării ştiinţifice. Ştiam de la părinţii mei că în perioada interbelică a fost într-o vară la Cornova o echipă de studenţi care se interesau de viaţa lor, de tradiţii, obiceiuri, meşteşuguri specifice. Mult mai târziu am aflat că printre membrii echipei nu fusese, de fapt, nici un student, toţi erau tineri specialişti, absolvenţi cu teza de licenţă susţinută la Universitatea din Bucureşti, iar trei dintre ei stătuseră în gazdă la bunicul meu Gheorghe Şoimaru. După război, în lumea satului din Basarabia a fost infiltrată adânc frica de a vorbi, nu se pomenea nimic „de pe timpul românilor” (adică din perioada 1918 – 1944), căci oricine putea fi acuzat de „uneltire contra Sovietelor”. Abia începuseră să se reîntoarcă pe meleagurile natale o mică parte dintre supravieţuitorii marilor deportări în Siberia, din anii 1940–1941 şi 1949.

Însă, doar în toamna anului 1991, după proclamarea Independenţei Republicii Moldova (pentru care am votat/semnat şi eu fiind ales deputat în Parlament) şi înfiinţarea Academiei de Studii Economice la Chişinău şi numirea profesorului bucureştean Paul Bran în fruntea acesteia, în calitate de rector-fondator (eu am fost numit vicerector), am aflat detaliile acelei cercetări monografice. Venise la Chişinău, pentru pregătirea organizării şi inaugurarea Institutului Naţional de Sociologie şi profesorul bucureştean Ovidiu Bădina. Când a aflat că eu sunt din Cornova, a doua zi a intrat la rectorat cu geanta plină de reviste, ziare, cărţi, fotografii din expediţia monografică a anului 1931. Iar printre publicaţiile aduse, în „Arhiva pentru ştiinţă şi reformă socială” (an X, nr. 1–4, 1932) erau şi studiile lui Anton Golopenţia şi Ştefania Cristescu. Tot în acele săptămâni din 1991 a venit la Cornova, cu multe alte

BDD-A31308 © 2020 Institutul de Filologie Română „A. Philippide”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:01:04 UTC)

documente, o echipă bucureşteană de filmare de la Sahia-Film, în frunte cu regizorul Pompiliu Gâlmeanu, să facă un al doilea film despre Cornova, după cel realizat în timpul cercetărilor din 1931.

Imaginaţi-vă ce fel de cortină de fier a existat între noi, românii, dacă abia după 60 de ani, pentru prima dată, informaţiile despre cercetarea din 1931 au străbătut zidul/ sârma ghimpată de pe Prut. Abia în 1991 satul a văzut şi cărţile despre Cornova şi fotografiile cornovenilor din generaţia de atunci, cu părinţii în vârstă acum, pe atunci copii mici, cu bunicii câţi mai erau încă în viaţă. S-au recunoscut în fotografiile din 1931 şi în filmul *Un sat basarabean – Cornova*, au început să depene amintiri, au judecat cu altă înţelegere evenimentele de demult. Mai existau ruinele clădirilor Căminului Cultural, construcţie ridicată cu sprijinul echipei Gusti, şi ale şcolii săteşti, construită de premilitari într-o vară de pomină.

După aceea am găsit adresa americană a Sandei Golopenţia şi am avut o perioadă de corespondenţă, până la prima noastră întâlnire, între 6–8 februarie 2000. Eu am făcut parte dintr-o delegaţie de deputaţi moldoveni care am făcut o călătorie la Washington şi Boston la invitaţia Camerei deputaţilor a Statelor Unite ale Americii. Stabilisem prin scrisori cu Sanda că voi încerca să ne întâlnim. Aşa încât, am călătorit de la Boston la Providence şi am rămas pentru două zile la ei, să fac cunoştinţă personal cu familia Sanda şi Constantin Eretescu, dar şi cu fratele ei Dan Golopenţia, care locuia în acelaşi oraş. Pentru toamna anului 2000 de la Naşterea lui Iisus Hristos pregăteam satului natal o mare surpriză, o a doua monografie a satului, pentru care mi-a transmis ştafeta cercetării trecutului românesc al Basarabiei, încă din anul 1993–1994, şi m-a determinat să devin istoricul satului nostru, cornoveanul aflat la Bucureşti, preotul dr. Paul Mihail, înainte de moartea sa. Deja lucram la monografia Cornovei de câţiva ani şi aveam mare nevoie de arhiva americană a Sandei Golopenţia pentru a definitiva capitolul dedicat activităţii din 1931 a Echipei Gusti, la cercetarea satului. În cele două zile petrecute la Providence am reuşit să fotografiez toate documentele referitoare la Cornova, din arhiva Sandei. În lucrarea mea *Cornova* (autorul proiectului şi coordonator Vasile Şoimaru, Editura Museum, Chişinău, 2000, 708 p.), am considerat informaţiile din arhiva sa drept o contribuţie a ei, pe urmele părinţilor. Am publicat comentariul ei introductiv: *Literatura experienţei de teren* (*Cornova* 2000, 451) şi studiul lui Anton Golopenţia, *Un sat basarabean* (*Cornova* 2000, 452–460), completând grupajul de contribuţii cu propriul ei studiu, pe baza informaţiilor din arhiva părinţilor, *Descântatul de dragoste în satul Cornova* (*Basarabia*), *în vara anului 1931* (*Cornova* 2000, 461 – 500). Admiraţia pentru activitatea de cercetare a mamei sale, căreia îi tipărise culegerea de descântece în 1984, la Providence, se vădea prin punerea în circulaţie a extraordinarei arhive de material inedit, pe care foarte tânăra Ştefania Cristescu îl culesese şi pe care Sanda l-a prelucrat cu dăruire, cu abnegaţie şi cu o largă deschidere comparativă, la nivelul cercetării internaţionale a anului 2000.

Dar prima întâlnire a Sandei Golopenţia cu Basarabia, cu Cornova şi Transnistria părinţilor ei a avut loc abia în ianuarie 2007, după ce îi adresasem nenumărate invitaţii de-a lungul anilor. S-a hotărât să călătorească la Chişinău după lansarea, la Muzeul Ţăranului Român din Bucureşti, a valoroaselor volume ale tatălui ei despre *Românii de la est de Bug,* pe care le editase. A răspuns astfel invitaţiei de a participa la o Conferinţă Internaţională la Academia de Studii

BDD-A31308 © 2020 Institutul de Filologie Română „A. Philippide”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:01:04 UTC)

Economice din Moldova, închinată lui Anton Golopenţia, organizată de mine la 18 ianuarie 2007. Vorbitorii la Conferinţă au făcut cunoscute realizările ştiinţifice uluitoare ale marelui sociolog Anton Golopenţia, ucis la doar 43 de ani de închisoarea comunistă, în anul 1951. La Conferinţa de la Chişinău a fost lansată şi excepţionala monografie *Românii de la est de Bug* (două volume, de 618 şi 928 p.), în care Sanda Golopenţia a publicat manuscrisele recuperate din Arhivele Securităţii cu materialele cercetărilor realizate între 1941–1943 de o echipă condusă de Anton Golopenţia în satele româneşti de la est de Bug (amintirile acelor cercetări le-am înregistrat într-o călătorie pe care am făcut-o la rugămintea Sandei, la săteni din localităţile aflate acum în R. Ucraineană şi aşezările le-am fotografiat în devenirea lor contemporană). Formată din 19 oameni de ştiinţă şi activând în condiţiile de război, în regiunile Harkov şi Doneţk ale actualei Ucraine, echipa condusă de Anton Golopenţia a descoperit că poporul român este extins natural (şi nu militar!!!) în pusta nord-pontică, inclusiv prin roire naturală şi transhumanţă. În aceste comunităţi româneşti, care s-au dezvoltat câteva sute de ani în ruptură aproape totală de arealul românesc şi în condiţiile vitrege ale guvernărilor ţariste şi comuniste, echipa lui Anton Golopenţia a descoperit mostre excepţionale de străveche cultură românească. Scoarţele şi prosoapele, elementele arhitectonice, tradiţiile sărbătorilor calendaristice şi a celor religioase, felul de a trăi şi a munci în comunitate, dar mai ales vorbirea românească şi cântecul românesc au constituit o adevărată revelaţie pentru Anton Golopenţia şi echipa lui. La acea manifestare de la Muzeul Ţăranului Român eu am vernisat o expoziţie foto inedită, *Pe urmele lui Anton Golopenţia în satele româneşti de dincolo de Nistru şi Bug*; o parte dintre fotografii fuseseră inserate în cele două volume de carte despre Românii de la Bug. Fotografii din acele zone am reprodus şi în cele două monografii ale mele: *Românii din jurul României în imagini*, 2008 şi *Românii din jurul României. Monografie etnofotografică*, 2014, premiată de Academia Română.

La conferinţa de la Academia de Studii Economice din Moldova, din ianuarie 2007, comunicările s-au referit la cercetarea monografică a satului Cornova, din 1931, la care au participat Ştefania Cristescu şi Anton Golopenţia. Prezenţa Sandei era o mărturie despre adevărul şi noutatea celor afirmate. Atunci am constatat că Sanda lucrează neîntrerupt ca să finalizeze munca ştiinţifică începută de părinţii ei, în perioada interbelică. Alături de editările menţionate, va tipări trei volume masive de sociologie, de statistică, demografie şi geopolitică, de literatură, estetică şi filosofie, va tipări, amplificată, şi ediţia a 2-a, *Descântatul în Cornova – Basarabia* şi patru volume de *Rapsodie epistolară*, iar în 2017, a republicat emoţionanta lucrare a lui Anton Golopenţia, *Ultima carte*.

Într-una din zilele Conferinţei din 2007 am condus cu maşina pe Sanda Golopenţia şi pe fratele ei la Cornova. Emoţiile lor erau de nedescris. Păşeau pe urmele părinților! La intrarea în sat ne-am întâlnit cu o procesiune de înmormântare, care era aidoma unei înmormântări cu bocete din 1931, ce fusese filmată în filmul din 1931 şi imortalizată în fotografii de fotograful echipei, Iosif Berman. Scurta vizită a fost o revelaţie pentru ei. Nu mai vorbesc de calda primire cu care i-au aşteptat cornovenii, dar mai ales cornovencele, care i-au servit cu învârtită cu nuci şi dulceaţă din petale de trandafir ca atunci, în îndepărtatul an 1931.

BDD-A31308 © 2020 Institutul de Filologie Română „A. Philippide”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:01:04 UTC)

Despre cercetarea monografică de la Cornova – 1931 vorbim – voi menţiona că în subsolurile Arhivei Institutului de Etnografie şi Folclor din Bucureşti al Academiei Române se mai păstrează 400 de înregistrări pe suluri de ceară ale perlelor folclorice româneşti culese în acest sat, care încă nu au fost scoase la lumină, n-au fost publicate şi nici nu au fost cercetate până acum. Mă tem că nu se va ajunge niciodată la ele. Una dintre înregistrările care circulă prin românime cu succes este cântecul Mariei Tănase, *Bun îi vinul ghiurghiuliu*, înregistrat în 1931 la Cornova, melodie cântată de un respondent local, cântăreţ sătean din Cornova.

Cea mai frumoasă şi luminoasă pagină în relaţia Sandei cu Cornova părinţilor ei a fost scrisă, desigur, la a doua întâlnire a ei cu cornovenii, pe 8 octombrie 2011, când i-au înmânat Diploma de Cetăţean de onoare al Cornovei, pentru cele realizate de ea pentru Cornova şi cornoveni. Pentru onoarea acordată Cornovei în acele zile, de octombrie 2011, le-am făcut şi eu lor o surpriză de neuitat, le-am organizat o excursie în fostul judeţ Cetatea Albă, unde s-a născut şi a învăţat la liceu Constantin Eretescu, soţul Sandei. Am vizitat vechea cetate şi am intrat cu ei la capela Bisericii de lângă Cetate, capela pe care nici regimul comunist, nici ucrainenii n-au îndrăznit s-o demoleze, pentru că aici au fost descoperite moaştele Sfântului Ioan cel Nou (de la Suceava).

Când îmi aduc aminte de Sanda Golopenţia mă gândesc în primul rând la volumul enorm de muncă depusă pentru recuperarea, practic integrală şi critică, a operei părinţilor ei, Sanda dedicându-se căutării manuscriselor părinţilor ei în arhivele SRI-ului, pentru a le tipări. Fără zelul ei, culturii româneşti i-ar lipsi astăzi opere vaste, martore esenţiale pentru atestarea identităţii românilor din afara graniţelor României actuale şi a răspândirii lor în estul Europei. Ea şi-a consacrat mulţi ani ca să-şi înveşnicească părinţii, editându-le opera. Şi-a prelungit şi propria operă prin una dintre cele mai importante realizări, *Adusul pe sus*, din Seria Mitologie Română, pe care a tipărit-o în 2018. Cel mai consistent capitol este consacrat *Descântatului de dragoste în satul Cornova*, inclusiv despre chematul ibovnicului, prin descântec. A folosit documentaţia, descântecele culese pe teren, în primul rând în campania de la Cornova din 1931, de către Ştefania Cristescu. Astfel Sanda Golopenţia a făcut pentru Cornova nu mai puţin decât părinţii ei. Cu miile de pagini scrise, editate, traduse etc. ea rămâne în istorie cu o întreagă desagă plină de lucrări inegalabile.

Toată relaţia mea cu Sanda a fost dedicată Cornovei mele şi a părinţilor ei, care s-au întâlnit şi s-au împrietenit la Cornova, astfel că şi Sanda poate fi declarată cornoveancă. Poate şi de aceea satul i-a decernat, în 2011, titlul de Cetăţean de onoare al Cornovei, după 80 de ani de la decernarea acestui titlu lui Dimitrie Gusti (1931) şi cu şase ani înainte de a i se decerna, post-mortem, acest titlu onorific tatălui ei, Anton Golopenţia (2017). În 2017 au primit titlul de Cetăţean de onoare, post-mortem, şi monografiştii Mircea Vulcănescu, Henri H. Stahl şi Iosif Berman. Desigur, urmează şi Ştefania Cristescu şi nu doar ea, Cornova fiind recunoscătoare echipei Gusti care a înveşnicit satul, tradiţiile religioase şi naţionale, aspectele specifice ale vieţii şi, mai ales, statornicia în folosirea limbii române şi menţinerea conştiinţei de românitate, a identităţii româneşti.

BDD-A31308 © 2020 Institutul de Filologie Română „A. Philippide”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:01:04 UTC)

Bibliografie

Ediţiile scrierilor lui Anton Golopenţia au fost realizate de Sanda Golopenţia după manuscrisele recuperate din Arhiva SRI:

Anton Golopenţia, *Opere complete*, vol. I*: Sociologie*, Bucureşti, Editura Enciclopedică, 2002.

Anton Golopenţia, *Opere complete*, vol. II: *Statistică, demografie şi geopolitică*, Bucureşti, Editura Enciclopedică, 2000.

Anton Golopenţia, *Opere complete*, vol. III: *Literatură, estetică şi filosofie,* Bucureşti, Editura Enciclopedică, 2018.

Anton Golopenţia, *Rapsodie epistolară*, vol. I, Bucureşti, Editura Albatros, 2004.

Anton Golopenţia, *Rapsodie epistolară*, vol. II, Bucureşti, Editura Enciclopedică, 2010.

Anton Golopenţia, *Rapsodie epistolară*, vol. III, Bucureşti, Editura Enciclopedică, 2012.

Anton Golopenţia, *Rapsodie epistolară*, vol. IV, Bucureşti, Editura Enciclopedică, 2014.

Anton Golopenţia, *Românii de la Est de Bug,* vol. I şi II, Bucureşti, Editura Enciclopedică, 2006.

Anton Golopenţia, *Ultima carte*, Bucureşti, Editura Enciclopedică, 2001 şi ediţia a II-a,2017.

*

Cornova, autorul proiectului şi coordonator Vasile Şoimaru, Chişinău, Editura Museum, 2000.

Cornova 1931. *D. Gusti şi colaboratorii săi*, ediţie îngrijită de Marin Diaconu, Zoltán Rostás, Vasile Şoimaru, Chişinău, Editura Quant, 2011.

Cristescu 1984: Ștefania Cristescu, *Descântece din Cornova – Basarabia*, ediţie şi prefaţă de Sanda Golopenţia, Providence.

Cristescu 2003: Ștefania Cristescu, *Descântatul în Cornova – Basarabia*, ediţie şi prefaţă de Sanda Golopenţia, Bucureşti, Editura Paideia.

Golopenţia 2018: Sanda Golopenţia, *Adusul pe sus*, Seria „Mitologie Română”, Bucureşti, Editura Univers Enciclopedic Gold.

Şoimaru 2008: Vasile Şoimaru, *Românii din jurul României în imagini*, Chişinău, Editura Prometeu.

Şoimaru 2014: Vasile Şoimaru, *Românii din jurul României. Monografie etnofotografică*, Oneşti, Editura Magic Print – Chişinău, Editura Serebia.

Sanda Golopenţia in Cornova, Bessarabia, in the Traces of her Parents

Dimitrie Gusti chose Cornova, Bessarabia, for his sociological field team research in 1931 as he considered this village to be representative owing to its continued Romanian traditions. Anton Golopenția and Ștefania Cristescu were both members of this team. Even before visiting this locality, Sanda Golopenţia was familiar with it from the works of her parents. In 1984, she published her mother's work *Spells of the Cornova Area – Bessarabia* ['Descântece din Cornova – Basarabia'], in the USA. Later, she used traditions and customs of this ancient village in her own linguistic and ethnolinguistic works. In 2011, she was granted the title of "honorary citizen of Cornova village" as a token of high esteem.

BDD-A31308 © 2020 Institutul de Filologie Română „A. Philippide”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:01:04 UTC)

Anexă

Fig. 1: Sanda şi Dan Golopenţia, împreună cu Vasile Şoimaru la Cornova, ianuarie 2007.

Fig. 2: Sanda Golopenţia la primirea Diplomei de Cetăţean de onoare al Cornovei, octombrie 2011.

BDD-A31308 © 2020 Institutul de Filologie Română „A. Philippide”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:01:04 UTC)

Fig. 3: Sanda Golopenţia la primirea Diplomei de Cetăţean de onoare al Cornovei, octombrie 2011.

Fig. 4: Sanda Golopenţia la primirea Diplomei de Cetăţean de onoare al Cornovei, octombrie 2011.

BDD-A31308 © 2020 Institutul de Filologie Română „A. Philippide”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:01:04 UTC)

Fig. 5: Sanda și Constantin Eretescu în vizită la Ștefan și Tamara Roadedeal din Cornova, octombrie 2011.

Fig. 6: Sanda și Constantin Eretescu, Zoltán Rostás și dna Iulia Botezatu în vizită la familia Roadedeal din Cornova, octombrie 2011.

BDD-A31308 © 2020 Institutul de Filologie Română „A. Philippide”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:01:04 UTC)

Fig. 7: Sanda şi Constantin Eretescu la Cetatea Albă, baştina lui Constantin Eretescu, octombrie 2011.

Fig. 8: În capela Bisericii din Cetatea Albă, în care au fost descoperite moaştele Sfântului Ioan cel Nou de la Suceava.

BDD-A31308 © 2020 Institutul de Filologie Română „A. Philippide”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:01:04 UTC)